

man kan sige, at de stærke Drikke, der nydes, kun udgør en forsvindende Del af den samlede Omsætning, og jeg kunde fristes til at sige, at hvis der var ikke mere end det, man der ser, var det overhovedet ikke Ulejligheden værd for Afholdsfolk eller andre at rejse sig op for at faa Forholdet ændret. Men paa den anden Side kunde jeg ogsaa have Lyst til at tilføje, at da det er saa lidt, det drejer sig om, synes jeg ikke, at det for den, der nyder disse Drikke, kan have saa meget at sige, om ogsaa den Smule skulde forsvinde. Men det, som maa fremhæves her som det afgørende, i alt Fald for mit Vedkommende, er den Udskænkning, som finder Sted paa Fredericia Jernbanerestaurants 3die Klasse, thi her er Forholdet det, som jeg ved en tidligere Lejlighed, for 5—6 Aar siden tror jeg, har fremdraget, at det ikke fortrinsvis er rejsende — ja, dette er maaske for meget sagt —, men i hvert Fald langt fra alene er rejsende, der nyder de berusende Drikke, men at det i meget væsentlig Grad er og navnlig tidligere har været — jeg tilstaar, at jeg i de sidste Aar ikke har iagttaget Forholdet saa nøje — Byens løse Eksistenser, som opholdt sig der og nød berusende Drikke. Og derfor finder jeg det ikke urimeligt, om den paagældende Kommune blev medbestemmende med Hensyn til, om der maatte finde Udskænkning af stærke Drikke Sted netop i denne Restaurant. — Dette er, hvad jeg har at sige angaaende Enkeltheder i Beværterlovforslaget.

Dernæst vil jeg sige et Par Ord om de Indskrænkninger i Alkoholtrafikken, som gælder i Øjeblikket. Jeg maa i denne Henseende udtrykke min Glæde over den Udtalelse, som Indenrigsministeren fremsatte i Landstinget den 21. Marts ved Fremsættelsen af Lovforslaget om Afviklingen af August-Loven. Den højtærede Minister refererede, at der fra Afholdsfolkernes Side var Krav fremme om, at disse Indskrænkninger maatte blive opretholdt, i alt Fald indtil en Folkeafstemning havde taget Stilling dertil, og saa udtaler den højtærede Minister for sit Vedkommende, at „det saaledes fra Afholdsbevægelsen fremsatte Ønske antager jeg, man ved Lovens Bortfald i alt Fald vil undergive en grundig Overvejelse, idet man vel overhovedet vil ønske at underkaste et saa vigtigt Spørgsmaal som Genoptagelsen af Tilvirkningen af Drikkesprit her i Landet en grundig Behandling“. Det er en Udtalelse, der har vakt stor Glæde i store

Kredse i vort Folk, idet man heri ser et Vidnesbyrd om, at denne Sag i alt Fald for Regeringens Vedkommende vil blive alvorligt overvejet, før man gaar til at give Tilvirkningen af Drikkespiritus fri. Naar man ser paa Virkningen af de store Indskrænkninger i den Tid, der er gaaet, vil man ikke være i Tvivl om det rigtige og nyttige og gode i at opretholde denne Indskrænkning i Fabrikationen af Drikkespiritus. Nedgangen i Alkoholforbruget var i 1917 i Forhold til 1916 ca. 50 pCt. eller fra 6,25 l til 3,15 l, og som af Venstres Ordfører (Kvist) paavist var Nedgangen i Forbrydelser, Uordener og Ulykker af en ganske tilsvarende Karakter. Voldsforbrydernes Antal gik i 1917 ned med 28 pCt. i Forhold til 1916, og Forbrydelser mod Sædeligheden endog med 35 pCt.

Endelig skal jeg sige et Par Ord til de ærede Medlemmer fra Fredericia (L. Rasmussen) og Gentofte (Abrahamsen). Det ærede Medlem fra Fredericia, der talte som Ordfører for Socialdemokratiet, var ikke meget udæskende, han talte i meget forsigtige Vendinger mod Afholdsfolkernes Krav om Forbud. Det er jo i og for sig ikke en Forbudsdebat, vi her skulde føre; det er ikke Spørgsmaalet om Forbud eller Ikke-Forbud, der foreligger til Behandling, men ærede Medlemmer og Ordførere har været inde derpaa, og jeg maa maaske ogsaa lige sige et Par Ord derom. Det ærede Medlem manede til Forsigtighed med saadanne Foranstaltninger. Det forekommer mig, at der ikke er Grund til at mane til den stærke Forsigtighed, idet, som den foregaaende Taler hævdede, det Lovforslag, som her foreligger, er af en meget moderat Karakter, og de Foranstaltninger, som er truffene hidtil, er heller ikke af en saa radikal Karakter, at jeg synes, der er nogen særlig Grund til at mane til saa stor Forsigtighed. Men det ærede Medlem talte særlig om Flertallets Ret til at træffe saadanne Foranstaltninger. Overfor dette vil jeg sige, at naar vi fra vor Side kræver, at Flertallet ogsaa paa dette Omraade maa have Ret til at træffe Foranstaltninger, maa man vel huske paa, at Flertallet jo ikke træffer saadanne Foranstaltninger for sin egen Skyld, ikke for selv at opnaa en personlig Fordel, som man maaske vil aftvinge andre, men man træffer saadanne Foranstaltninger for dergennem at fremme Almenvellet. Og naar det er Tilfældet, naar man ikke har anden Opgave med sine Krav end at fremme Al-